

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/394/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815200414
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8815200414.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, proti žalovanému: I. Y., bytom K.. XXX/XX, XXX XX H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, o zaplatenie sumy 122,61 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 13C/26/2015-35 zo dňa 13.08.2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 13C/26/2015-47 zo dňa 07.10.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e sa rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka a v rozsahu zrušenia sa vec vracia prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „prvostupňový súd“) žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 122,61 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 27,39 Eur od 18.04.2011 do zaplatenia, zo sumy 76,80 Eur od 04.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 5,58 Eur od 18.05.2011 a zo sumy 12,84 Eur od 18.06.2011 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti toto rozsudku, žalovanému náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 105,20 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 105,20 Eur rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Uviedol, že žalobcom žalovaná pohľadávka pozostávala zo sumy neuhradených služieb 122,61 Eur a zo sumy 177 Eur titulom zmluvnej pokuty. Vedľajší účastník vstúpil do konania len v časti uplatňovaného nároku z titulu zmluvných pokút. Uplatnené nároky z titulu neuhradených služieb a z titulu zmluvnej pokuty, sú samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012). Tvrdenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania len v časti nároku týkajúceho sa zaplatenia sumy 177 Eur je preto opodstatnené a vzhľadom na tú skutočnosť súd pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu žalobca a vedľajší účastníci vychádzal z citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, zaviazal žalobcu, ktorý v tejto časti nemal úspech, keďže súd v tejto časti - zmluvnej pokuty žalobu v celom rozsahu zastavil z dôvodu späťvzatia žalobcu, na zaplatenie trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na ustanovenie § 142 O.s.p. a zdôraznil, že nevyhnutné sú iba tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov či hotových výdavkov. Trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu činnosť iných odvolacích súdov. Zdôraznil, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Žalobca nepopiera ústavne zaručené právo

vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky. V danom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Taktiež žalobca poukazuje na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vystupovať. Domnienka podľa § 101 ods. 3 O.s.p. sa v danom prípade neuplatní. Ďalej poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR poskytnutými dotáciami hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd podľa § 220 O.s.p. rozsudok v tejto časti zmenil tak, aby vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada vzniknutých trov. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal rozsudok v rozsahu suspenzívneho (odkladného) účinku odvolania vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka (§ 206 ods. 3 O.s.p.) spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 O.s.p. a zistil, že rozhodnutie vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka je potrebné zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobcom uplatnená pohľadávka pozostávala z neuhradených služieb vo výške 122,61 Eur a zmluvnej pokuty vo výške 177 Eur. Uplatnené nároky sú samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012).

Vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania v časti zmluvnej pokuty vo výške 177 Eur dňa 09.09.2014 (č.l.19 pripojeného spisu) podľa § 93 ods. 2 O. s. p. s tým, že podľa § 93 ods. 4 O. s. p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník podaním zo dňa 22.10.2014 (čl. 30 pripojeného spisu) považoval zmluvnú pokutu za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú. Z uvedeného dôvodu navrhol žalobu v časti, v ktorej žalobca uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 177 Eur zamietnuť. Žalobca podaním zo dňa 22.10.2014 (č.l.29 pripojeného spisu) svoju žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 177 Eur s prísl. vzal späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

Súd prvého stupňa uznesením č.k. 13C/224/2014-33 zo dňa 28.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23.10.2014, konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť sumu 177 Eur s prísl. zastavil a čo do zvyšku žalobu vylúčil na samostatné konanie, v ktorom rozhodne aj o trovách celého konania.

Žalobca vzal späť žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty čo do výšky 177 Eur s prísl. bez uvedenia dôvodov, a teda z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania. Nebolo zistené, že by sa v tomto konaní žalovaný zachoval v intenciách podaného žalobného návrhu, a teda že by k späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu došlo pre následné správanie sa žalovaného.

Pri rozhodovaní o trovách konania pri zastavení konania je vždy potrebné prihliadnuť na zodpovednosť za zastavenie konania, teda skúmať či a ktorý účastník konania zastavenie konania zavinil. Ak žalobca zavinil zastavenie konania v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty, bolo potrebné vo vzťahu k trovám konania vedľajšieho účastníka vychádzať z ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., ktoré sa týka procesnej situácie v predmetnej veci a nie zo zákonného ustanovenia, ktoré sa týka situácie, kedy sa vo veci koná meritórne (§ 142 O.s.p.).

Aplikácia ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. je zásadne aplikáciou v čase, keď súd rozhoduje meritórne o predmete sporu. Pri zastavení konania zásadne je potrebné aplikovať ustanovenia § 146 O.s.p.

Za tohto stavu, keďže súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, odvolací súd v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Bude úlohou prvostupňového súdu v zmysle vyššie uvedených základných téz vyhodnotiť opätovne uplatnený nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania a o ňom rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.